

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на решението на Комисията от 7 октомври 2009 г. (преписка COM/39.129 — Електрически трансформатори) в частта, в която Комисията заключава, че жалбоподателят е нарушил член 81 ЕО и член 53 ЕИП, като е участвал в подялба на пазари посредством устно споразумение (Gentlemen's Agreement) между европейските и японските производители на електрически трансформатори за зачитане на взаимните им местни пазари и за въздържане от продажба на тези пазари. При условията на евентуалност жалбоподателят иска намаляване на размера на наложената му глоба.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

На първо място жалбоподателят поддържа, че Комисията не е доказала надлежно наличието на устно споразумение и участието на жалбоподателя в него, или наличието на каквото и да било споразумение или съгласувана практика между европейските и японските производители на електрически трансформатори.

На второ място жалбоподателят твърди, че Комисията не е доказала, че има компетентност да се произнесе по твърдяното устно споразумение, дори наличието му да бъде доказано, *quod non*. Той поддържа, че предвид високите бариери при навлизане подобно споразумение не може незабавно да породи съществени последици по отношение на конкуренцията в ЕС или да повлияе на схемите на търговия между държавите членки.

В рамките на третото правно основание, представено при условията на евентуалност, жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала грешка, като е направила изводи относно продължителността на нарушението и участието на жалбоподателя в него. Той поддържа, че Комисията не е доказала, че някои срещи са имали антиконкурентна цел или последици, и че като е участвал в тях, жалбоподателят е нарушил европейското право на конкуренция.

Отново при условията на евентуалност, в рамките на четвъртото си правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала грешка при установяване на фактите и при прилагане на правото, като е определила основния размер на глобата. Първо той поддържа, че Комисията е допуснала грешка при избора на референтната година за изчисляване на стойността на продажбите на жалбоподателя, като се е отклонила от метода, установен в Насоките относно метода за определяне на размера на глобите. Освен това според жалбоподателя Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като не е взела предвид много високите бариери при навлизане на европейския пазар и като е приела, че Toshiba могло да постигне на пазара на ЕИП същия пазарен дял като дела си на световния пазар. Жалбоподателят също твърди, че Комисията е тълкувала неправилно точка 18 от Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, за да обоснове оценката на стойността на продажбите на жалбоподателя в ЕИП въз основа на световните му продажби, вместо да разгледа само засегнатите от твърдяното нарушение пазари. Следователно жалбоподателят смята, че наложената му глоба е несъразмерна.

Жалба, подадена на 21 декември 2009 г. — Areva T&D/Комисия

(Дело T-521/09)

(2010/С 51/78)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Areva T&D SAS (Париж, Франция) (представители: A. Schild и C. Simphal, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното решение в частта относно Areva T&D SA, и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба, подадена от Areva T&D SAS е с предмет отмяна на Решение С(2009) 7601 окончателен на Европейската комисия от 7 октомври 2009 година относно производство по член 81 ЕО (понастоящем член 101 ДФЕС) и член 53 ЕИП — Преписка COM/39.129 — Електрически трансформатори.

В подкрепа на жалбата си за отмяна жалбоподателят представя четири правни основания.

Първото правно основание се отнася до неизпълнение на задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС. Жалбоподателят смята, че Комисията не е мотивирала делегирането на правомощието си за налагане на санкции вследствие на осъждането на Areva T&D SA като солидарен длъжник, както и добавянето на допълнително условие към условията, установени в Известие от 19 февруари 2002 г. с оглед на освобождаване от глоби.

В рамките на второто правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила член 101, параграф 1 ДФЕС и по-конкретно разпоредбите относно носенето на отговорност за нарушения на правото на конкуренция. Според жалбоподателя Комисията не може да вмени в отговорност на Areva T&D SA антиконкурентните практики, предхождащи прехвърлянето на Alstom T&D SA от Alstom. Всъщност към момента на настъпване на фактите Alstom T&D SA не е било самостоятелно дружество, а е било контролирано от неговото дружество майка Alstom. Следователно в приложение на принципите относно носенето на отговорност за нарушения в случай на прехвърляне на предприятие Комисията трябвало да приеме, че само дружеството майка към момента на настъпване на разглежданите факти, в конкретния случай Alstom, може да носи отговорност за предхождащите прехвърлянето антиконкурентни практики. Освен това жалбоподателят смята, че като е приела, че Areva T&D SA носи отговорност, Комисията е нарушила основните правни принципи на правната сигурност, на индивидуализиране на наказанията и на личната отговорност.

С третото правно основание жалбоподателят смята, че Комисията е нарушила член 101, параграф 1 ДФЕС и по-конкретно разпоредбите, приложими за солидарната отговорност. Жалбоподателят поддържа, че Комисията не може да осъди солидарно Areva T&D SA и Alstom да заплатят глобата, тъй като към датата на приемане на решението те вече не образуват една икономическа единица. Накрая жалбоподателят счита, че като се постановява солидарно осъждане на Alstom и Areva T&D SA, с решението на Комисията се нарушават два основни принципа на правото на Съюза, а именно принципа на равно третиране и принципа на правната сигурност.

В рамките на четвъртото правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила член 101, параграф 1 ДФЕС и по-конкретно правилата, установени в Известие на Комисията от 19 февруари 2002 година относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер⁽¹⁾. Жалбоподателят поддържа също така, че като е отказала да освободи от глоба Areva T&D SA, Комисията е нарушила основните правни принципи на оправданите правни очаквания и на правната сигурност.

⁽¹⁾ ОВ С 45, стр. 3

**Жалба, подадена на 21 декември 2009 г. — Gemmi Furs/
СХВП — Lemmi-Fashion (GEMMI)**

(Дело T-522/09)

(2010/C 51/79)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Gemmi Furs Oy (Loviisa, Финландия) (представител: J. Tanhuanpää, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lemmi-Fashion Vertriebsgesellschaft mbH & Co. Bekleidungs KG (Fritzlar, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 21 октомври 2009 г. по преписка R 1372/2008-4;
- да се отхвърли възражението, подадено от другата страна в производството пред апелативния състав;
- да се разреши регистрацията на съответната марка на Общността „GEMMI“ за всички стоки от клас 25 в съот-

ветствие със заявката за марка на Общността на жалбоподателя;

- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски, включително и тези, направени пред апелативния състав; и
- да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски, включително и тези, направени от жалбоподателя пред апелативния състав, ако се приеме тя да встъпи като страна по това дело.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: марката „GEMMI“ за стоки от класове 18, 24 и 25

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: марката „LEMMI“, регистрирана в Германия за стоки от клас 25; международна регистрация на марката „LEMMI fashion“ за стоки от клас 25; по-ранна нерегистрирана марка „LEMMI“, използвана в търговските отношения в Германия за дрехи

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението в неговата цялост.

Решение на апелативния състав: отменя обжалваното решение и отхвърля заявката за съответната марка на Общността за стоки от клас 25.

Изложени правни основания:

Нарушение на правило 19, параграф 2, буква а), i) и ii) от Регламент № 2868/95⁽¹⁾ на Комисията, тъй като апелативният състав не е проучил правилно и/или достатъчно доказателствата за съществуване на по-ранни права; нарушение на правило 22, параграф 3 от Регламент № 2868/95 на Комисията, тъй като апелативният състав не е преценил правилно и/или достатъчно представените доказателства за използване; нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав: i) не е преценил правилно приликата на разглежданите марки; и ii) не е преценил правилно степента на внимание от страна на съответните потребители; нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав не разрешава на жалбоподателя да представи становището си относно доказателствата, предоставени за установяване на наличието на по-ранни права; нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания, на равно третиране и на законност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 1995 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).